

Таблиця 1

Надходження до бюджету в 2023 році виключно за рахунок запровадження мінімального податкового зобов'язання щодо окремих платників податків Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, млн грн*

№ з/п	Платники	Кількість платників	Сума МПЗ, млн грн	Місцевий бюджет, млн грн	Обласний бюджет, млн грн	Державний бюджет, млн грн
1	Юридичні особи, всього:	72	3,8	2,72	-	1,08
1.1	Загальна система оподаткування (податок на прибуток)	10	1,2	0,12	-	1,08
1.2	Спрощена система оподаткування (єдиний податок)	62	2,6	2,6	-	-
1.2.1	3 група:	34	0,7	0,7	-	-
1.2.2	4 група:	28	1,9	1,9	-	-
2.	Фізичні особи (податок на доходи фізичних осіб):	6121	13,3	7,98	1,99	3,33
2.1	місто:	1680	3,7	2,22	0,56	0,92
2.2	район*:	4 441	9,6	5,76	1,44	2,4
3	Всього надходжень :	x	17,1	10,7	1,99	4,41

* інформація використана за оперативними даними Кам'янець-Подільської ДПІ ГУ ДПСУ у Хмельницькій області, в частині платників, що належали до Кам'янець-Подільського району в його кордонах до проведення адміністративно-територіальної реформи у 2020 році

У підсумку можна констатувати, що запровадження мінімального податкового зобов'язання дозволить вивести сільськогосподарські угіддя з тіньового обробітку та одночасно призведе до скорочення втрат бюджету через ухилення від оподаткування шляхом детінізації аграрної діяльності. Додаткові надходження зможуть одержати бюджети всіх рівнів, а особливо місцеві бюджети в частині сплати єдиного податку та податку на доходи фізичних осіб.

Список бібліографічних посилань

1. Податковий кодекс України. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>

Одержано 10.11.2023

УДК 658.14/17:336.6

Ігор Віталійович НАЗАРЕНКО,

кандидат юридичних наук, декан факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Сергій Олександрович ТКАЧЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,

завідувач кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ТЕХНОЛОГІЯ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ

В умовах ринку фінансовий аналіз стає основою розробки реалізації стратегії й тактики розвитку підприємств і народного господарства в цілому, виступаючи най-

важливішою характеристикою економічної діяльності, що відбиває наявність, розміщення й використання фінансових ресурсів і вимагає систематичної оцінки, прогнозування й керування.

Технологія аналізу фінансового стану повинна вироблятися в наступній послідовності: перевірка якості вихідної інформації, попередній огляд фінансового становища суб'єкта, оцінка й аналіз майнового стану, оцінка фінансового стану, оцінка фінансових результатів, прогнозування фінансового стану.

Фінансовий стан необхідно оцінювати як у довгостроковій перспективі, за допомогою показників фінансової стійкості, так і в короткостроковій перспективі через показники ліквідності (платоспроможності).

Найбільш узагальнюючим показником оцінки ліквідності (платоспроможності) є коефіцієнт покриття заборгованості. Цей коефіцієнт повинен доповнюватися уточненим (проміжним) коефіцієнтом ліквідності й коефіцієнтом абсолютної ліквідності.

Джерела засобів, що формують майновий потенціал, зростають в основному за рахунок позикового капіталу.

У свою чергу, в основі формування й розвитку фінансової стійкості лежать фінансові ресурси, задіяні в господарському обороті.

Характеристика фінансової стійкості містить у собі аналіз в абсолютних й відносних величинах показники структури й динаміки активів і пасивів; наявності й використання власних оборотних активів; наявності й структури оборотних активів, дебіторської й кредиторської заборгованості.

Розрахунок показників забезпеченості запасів за джерелами формування дає можливість оцінити тип фінансової стійкості: абсолютна фінансова стійкість, нормальна фінансова стійкість, нестійкий фінансовий стан, кризовий фінансовий стан.

Аналіз ліквідності балансу полягає в порівнянні засобів по активах, згрупованих за ступенем ліквідності і їх розташуванням, із зобов'язаннями по пасивах, згрупованих за періодами їх погашення й розташування в порядку їх зростання. Зіставлення найбільш ліквідних засобів і швидко реалізованих активів з найбільш терміновими зобов'язаннями й короткостроковими пасивами дозволяє оцінити поточну ліквідність, що свідчить про платоспроможність або неплатоспроможність суб'єкта. Порівняння ж повільно реалізованими активами з довгостроковими й середньостроковими пасивами відбиває перспективну ліквідність - прогноз платоспроможності.

Фінансовий аналіз не закінчується оцінкою поточного фінансового стану суб'єктів господарювання та вимагає проведення перспективного аналізу – прогнозу фінансового стану.

У перспективному аналізі центральне місце займає прогнозування беззбитковості господарської діяльності, прогнозування можливого банкрутства й аналіз реальних можливостей відновлення платоспроможності.

Аналіз беззбитковості господарської діяльності має своєю метою визначити обсяг валового доходу, при якому не буде збитку й прибутку, тобто визначення крапки беззбитковості.

У процедурі аналізу фінансового стану важливе місце займає прогнозування неспроможності (банкрутства), що визначається як нездатність задовольнити вимоги кредиторів з оплати товарів, робіт, послуг у зв'язку з перевищенням зобов'язань боржника над вартістю його майна або в силу незадовільності структури балансу.

В основі аналізу й прогнозування недопущення банкрутства потрібне прогнозування-дослідження й розробка можливих шляхів розвитку на основі предикативних моделей прогностичного характеру через оцінку задовільності структури балансу.

Особливо актуальною дана проблема постає в періоди економічних коливань, коли головною метою фінансового управління стає не лише збереження прибутковості компанії, а й можливість виживання на ринку. Саме в таких умовах одним з ключових

факторів довгострокової стабільності стає фінансова безпека як основа збереження вартості компанії та формування альтернативних шляхів подальшого розвитку.

Підтримання з цієї позиції належного рівня фінансової складової стає важливим завданням фінансового управління та пов'язане зі створенням механізму активного реагування на зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі. Це вимагає одночасного застосування системного та ситуаційного підходів. Реалізація системного підходу зумовлена необхідністю постійного використання можливостей зовнішнього середовища з метою максимального зменшення його негативного впливу. Поряд з цим забезпечення достатнього рівня фінансової безпеки неможливе без використання ситуаційного підходу як елементу швидкого реагування на події та явища. Варто зазначити, що використання таких підходів зумовлюється не лише особливостями процесу управління, але й великою кількістю факторів зовнішнього середовища, які створюють передумови для формування належного рівня фінансової безпеки окремого об'єкта.

Одержано 18.10.2023

УДК 331.07

Леся Валеріанівна ОВЧАРЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань

Національної академії внутрішніх справ;

Людмила Василівна ФЕДОРЮК,

викладач кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань

Національної академії внутрішніх справ

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

Ринок праці є невід'ємною складовою ринкової системи. Ефективно функціонувати він може лише у взаємозв'язку з іншими складовими ринку. Ринки праці, товарів, послуг, цінних паперів, фінансових ресурсів, нерухомості чутливо реагують на ситуацію, що складається в економіці. Порушення та перебої на будь-якому з них відчутно впливають на всі інші. Всі вони значною мірою відчують складність функціонування в умовах війни.

Повномасштабне вторгнення в Україну нанесло величезних збитків українській економіці та залишило мільйони людей без роботи. Зростання кількості безробітних було викликане в тому числі зменшенням робочих місць із-за зруйнованих війною виробничих комплексів, вимушених процесів релокації тощо. Лави безробітних поповнились великою кількістю вимушених переселенців, які в пошуках безпеки змінювали місце проживання залишаючи роботу і, відповідно, на даний момент потребують працевлаштування.

Державне регулювання ринку праці в таких умовах є важливою складовою розбудови української економіки в воєнний та, особливо, в післявоєнний період.

Війна вплинула на знецінення людського капіталу, спричинивши значну колективну психологічну травму, яка ще довго впливатиме на психічне та фізичне здоров'я людей, що у свою чергу відіб'ється на продуктивності праці. Тому важливим є здійснення державою заходів, спрямованих на відновлення цінності робочої сили та зростання вартості людського капіталу.

Попри всі існуючі в сучасній українській економіці проблеми, розпочалося відновлення ринку праці, українці активно шукають нову роботу, а уряд зі свого боку за